

בש"פ 7617/20 - דן מור-יוסף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7617/20

לפני: כבוד הרשמת דר להב

המבקש: דן מור-יוסף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד להגשת ערר

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 20.8.2020 (מ"ת 11393-07-20) שבגדרה הורה על מעצרו עד תום ההליכים של המבקש, המואשם בעבירות של ניסיון רצח ונשיאת נשק והובלתו.
2. כידוע, ערר על החלטה בענייני מעצר ניתן להגיש תוך 30 ימים (סעיף 53(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). במקרה דנן, המועד להגשת הערר חל ביום 21.9.2020. חרף העיכוב הניכר בהגשת הערר, הסתפק בא כוח המבקש בנימוק לפיו הארכה נדרשת עקב שהותו בבידוד לאחר נסיעתו לחו"ל ולנוכח "פגרת בתי המשפט במהלך חגי תשרי". הבקשה אף לא נתמכה בתצהיר.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה נוכח השיהוי הניכר והיעדר נימוק המצדיק אותו, כמו גם סיכויי הערר הנמוכים.
4. בבחינת בקשות להארכת מועד להגשת ערר על הליכי מעצר יש לתת משקל משמעותי לכך שתוצאתם של ההליכים אלה היא שלילת חירותו של אדם, על כל המשתמע מכך. יחד עם זאת, אין משמעות הדבר כי כל בקשה

להארכת מועד להגשת ערר תתקבל באופן אוטומטי. אמת המידה החלה בעניין זה היא זו הנהוגה בבקשה להארכת מועד להגשת ערעורים פליליים - "קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור" (בש"פ 2000/10 מזרחי נ' מדינת ישראל (18.1.2017)). השיקולים שיש לבחון בבקשה מעין זו הם, בין השאר, האם הבקשה להארכת מועד הוגשה במסגרת המועד הקבוע בדין; מהו משך האיחור; מהי סיבת האיחור; ומהם סיכויי הלכאוריים של ההליך (בש"פ 9098/18 סבח נ' מדינת ישראל (2.1.2019)).

5. במקרה דנן, הערר הוגש באיחור ניכר ומשמעותי של 44 ימים. ימי הפגרה אינם יכולים להיחשב "טעם ממשי המניח את הדעת" בנסיבות העניין, שכן הפגרה החלה לאחר המועד להגשת הערר. נותר, אם כן, הנימוק שלפיו בא כוח המבקש שהה בבידוד לאחר ששב מחו"ל - טענה שנטענה ללא פירוט של מועדים ומבלי שנתמכה בתצהיר.

6. על אף שהתנהלותו של בא כוח המבקש בהגשת הבקשה באיחור כה ניכר ובלא "טעם ממשי" אינה מניחה את הדעת, וזאת בלשון המעטה, נתתי דעתי לכך שמדובר בהליך ערעורי ראשון העוסק בחירותו של המבקש, אשר טרם הורשע בדין. בנסיבות אלה, לא ראיתי מקום לחסום את דרכו של המבקש להעלות טענותיו לפני בית משפט זה (השוו: בש"פ 1943/10 רקיבי נ' מדינת ישראל (25.3.2010); בש"פ 2775/10 הנבוזי נ' מדינת ישראל (2.5.2010); בש"פ 8471/12 ניזרי נ' מדינת ישראל (2.12.2012); בש"פ 265/17 חליהו נ' מדינת ישראל (18.1.2017)).

7. אשר על כן, בקשת הארכה מתקבלת והמועד להגשת הערר מוארך עד למועד הגשתו בפועל. המזכירות תפתח תיק מתאים ותתייק בו את הערר ואת החלטתי זו.

ניתנה היום, י"ח בחשוון התשפ"א (5.11.2020).

דר להב
ר ש מ ת